

али и као "Фенекија" (или Финикија!) (германска варијанта, где је в - фау и асимилација "Ц" - "К" типа кесар - цезар). Ово хипотетичко запажање не противречи библијским подацима о Феникији, штавише, потврђује се њима. По Библији, Феникија је моћна поморска држава, која је владала у целом Средоземљу, основала своје колоније на Сицилији, у Шпанији, Африци итд., остваривала широку трговину са далеким државама (в. например Језекиљ, 27). Свим овим библијским подацима одлично одговара моћна средњовековна република Венеција. Али традиција тврди да су главни градови Феникије били савремени Тир и Сидон (Сајда). Узмимо званични пељар из XIX века - упутство за морнаре [107]. О Сајди (Сејди) се каже: "Године 1818. у граду је било 1600 становника... Јужније од њега је невелика увала... Мол, једва приметан у наше време, раније је правио малу луку, данас сасвим покривену песком... Куга свирепо влада овде, понекад са страшном снагом... У Сајду нема остатака некадашње величине... Од јужног краја појављује се гребен, а код северног краја је плићак... Између града и острва дубина је неправилна... пролаз узак и тло каменито. У граду се не може узимати вода, јер велики чамац не може да приђе обали" [107] (цит. по [10, стр. 637]). Градић се налази на ушћу непловне речице, главно средство егзистенције (у XIX веку) су вртови, стратешки положај безнадежан, за време крсташких ратова град је слободно прелазило из руку у руке, никад није био познат као самостални центар крупне трговине [10]. Све то поражавајуће не одговара библијским подацима о "Великом Сидону" и Феникији. Аналогна је ситуација и са Тиром [10], [107]. Такође је у [9]-[15] истакнуто да традиционална локализација библијске државе у савременој Палестини изазива много питања.

7. Удвајање неких аутора

Древни Платон се сматра оснивачем "платонизма", затим његово учење умире, да би васкрсло кроз неколико стотина година у другом познатом "неоплатонисти" - Плотину (205-270. год.), чије име је случајно скоро идентично имену његовог духовног учитеља Платона. Затим и неоплатонизам умире, да би кроз још неколико стотина година, овог пута у XV веку поново васкрсао са ранијом снагом у другом познатом "платонисти" - Плетону, чије име је опет сасвим случајно скоро идентично имену његовог древног учитеља Платона. Сматра се да је Хемист Плетон "васкрсао" древно платонизам и био ватрени пропагандиста Платона. Прво појављивање рукописа древног Платона дешава се управо у XV веку, за време активности Плетона [15], [81, стр. 143-147]. Плетон у Фиренци организује "Плетоновску Академију" - тачни аналогон древне Платонове Академије [15], [81]. А.А. Васиљев: "Његов (Плетонов - А.Ф.) боравак у Фиренци... један је од најважнијих момената у преношењу старогрчке науке у Италију, и особито појаве платоновске философије на Западу. Његов велики рад у облику утопије (и Платон и Плетон пишу утопије. - А.Ф.) "Трактат о законима", који није дошао до нас у потпуном облику (али зато је до нас дошао потпуни текст трактата "Закон" древног Платона [83, т. 3, део 2]. - А.Ф.), представља... покушај реконструкције